

БУЛИГІНА О. Ю.,
здобувач кафедри адміністративного
та господарського права
(Запорізький національний університет)

УДК 342.951

DOI <https://doi.org/10.32842/2078-3736/2020.6.2.2.23>

ОСОБЛИВОСТІ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ВНУТРІШНЬОГО АУДИТУ В ОРГАНАХ ДЕРЖАВНОЇ КАЗНАЧЕЙСЬКОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ

У статті досліджено особливості нормативно-правового регулювання внутрішнього аудиту в органах Державної казначейської служби України. Проаналізовано систему нормативно-правових актів, які регулюють питання внутрішнього аудиту в органах Державної казначейської служби України, виокремлено її вади, запропоновано окремі положення щодо змін до законодавства.

В сучасних умовах важливим інструментом публічного адміністрування, що дає змогу досягти виконання поставлених завдань і зменшити кількість проблемних питань, пов'язаних із діяльністю органів державного і комунального сектору, є державний внутрішній фінансовий контроль. Державний внутрішній фінансовий контроль забезпечує належне (законне, економічне, ефективне, результативне та прозоре) управління державними фінансами і розглядається як сукупність трьох складників: внутрішнього контролю, внутрішнього аудиту та їх гармонізації.

Визначено, що внутрішній аудит в органах Державної казначейської служби України є однією з форм державного внутрішнього фінансового контролю, правова основа якого визначена Конституцією України, Бюджетним кодексом України та Основними принципами внутрішнього контролю з боку розпорядників бюджетних коштів.

Встановлено, що внутрішній аудит у Державній казначейській службі України здійснюється на основі загальних правових актів, затверджених Міністерством фінансів України, та спеціальних (відомчих) нормативних актів, розроблених Державною казначейською службою України. З метою вдосконалення процедури проведення внутрішнього аудиту в Державній казначейській службі України пропонується узгодити зміст її актів з оновленими стандартами внутрішнього аудиту.

Ключові слова: державний внутрішній фінансовий контроль, внутрішній аудит, внутрішній аудит в системі Державної казначейської служби України, нормативно-правове забезпечення, напрями удосконалення.

Bulygina O. Yu. Features of legal regulation of internal audit in the bodies of the State Treasury Service of Ukraine

The article examines the features of regulatory and legal regulation of internal audit in the bodies of the State Treasury Service of Ukraine. The system of normative legal acts regulating the issues of internal audit in the bodies of the State Treasury Service of Ukraine is analyzed.

In modern conditions, an important tool of public administration, which allows to achieve the objectives and reduce the number of problematic issues related to the activities of public and municipal sector, is the state internal financial control. Public internal financial control ensures proper (legal, economic, efficient, effective and transparent) management of public finances and is considered as a set of three components: internal control, internal audit and their harmonization.

It is determined that internal audit in the bodies of the State Treasury Service of Ukraine is one of the forms of state internal financial control, the legal basis of which is defined in the Constitution of Ukraine, the Budget Code of Ukraine and the Basic Principles of Internal Control by budget managers.

It was found that the internal audit in the State Treasury Service of Ukraine is carried out on the basis of general legal acts, in particular Internal Auditing Standards, Code of Ethics of Internal Audit, approved by the Ministry of Finance of Ukraine, and special (known) regulations – Internal Audit in the bodies of the State Treasury Service of Ukraine, developed by the State Treasury Service of Ukraine. In order to improve the procedure for conducting internal audits in the Treasury, it is proposed to bring its content in line with the updated Internal Auditing Standards.

Key words: *state internal financial control, internal audit, internal audit in the system of the State Treasury Service of Ukraine, normative-legal provision, directions of improvement.*

Вступ. В сучасних умовах важливим інструментом публічного адміністрування, що дає змогу досягти виконання поставлених завдань і зменшити кількість проблемних питань, пов'язаних із діяльністю органів державного і комунального сектору, є державний внутрішній фінансовий контроль. Державний внутрішній фінансовий контроль забезпечує належне (законне, економічне, ефективне, результативне та прозоре) управління державними фінансами і розглядається як сукупність трьох складників: внутрішнього контролю, внутрішнього аудиту та їх гармонізації.

Однією із ключових форм державного внутрішнього фінансового контролю є внутрішній аудит як діяльність із надання незалежних та об'єктивних рекомендацій і консультацій, спрямована на удосконалення діяльності органів державного і комунального сектору, підвищення ефективності процесів управління. Він сприяє досягненню ними мети та забезпечує функціонування системи управління у спосіб, який максимально знижує ризик шахрайства, марнотратства, допущення помилок чи нерентабельності.

Зі всіх органів публічної влади, у яких в обов'язковому порядку функціонують підрозділи внутрішнього аудиту, найбільше стратегічне значення та найвищий рівень відповідальності покладається на підрозділи внутрішнього аудиту Державної казначейської служби України (далі – Казначейство) як орган публічної влади, який безпосередньо здійснює казначейське обслуговування бюджетних коштів, є органом, на який покладено відповідальність за законне розподілення та ефективне використання коштів усіх платників податків, що забезпечує економічну спроможність і фінансову стабільність діяльності держави. Практична реалізація системи внутрішнього аудиту базується на створенні в органах казначейства спеціальних структурних підрозділів, які повинні мати функціональну та організаційну незалежність і підпорядковуватися безпосередньо керівнику установи.

Ця служба створюється з метою належної оцінки діяльності та підвищення результативності процесів управління в системі казначейства. На неї покладаються функції щодо організації та проведення внутрішніх аудитів у структурних підрозділах центрального апарату Казначейства та його територіальних органах. Для проведення внутрішнього аудиту в системі казначейства утворюються: на центральному рівні – Управління внутрішнього

аудиту та контролю, у головних управліннях казначейства – сектори внутрішнього аудиту та контролю як самостійні структурні підрозділи. Чисельність спеціалістів служби має бути достатньою для ефективного досягнення цілей і завдань, поставлених перед цим підрозділом щодо проведення планових, позапланових і додаткових внутрішніх аудитів.

Для того, щоб досягнути складну систему внутрішнього аудиту в органах Казначейства, дослідити процедури внутрішнього аудиту, виокремити вади її здійснення та запропонувати дієві способи покращення її ефективності в подальших наукових розробках, доцільно здійснити аналіз правових засад внутрішнього аудиту в органах Казначейства, що й буде складати предмет дослідження в межах цієї статті.

Постановка завдання. Для розкриття змісту предмету дослідження необхідно є постановка та виконання низки завдань дослідження: визначення сучасних правових засад внутрішнього аудиту в органах Казначейства, в тому числі з урахуванням стратегій реформування цієї сфери; визначення вад правового регулювання внутрішнього аудиту та висловлення пропозицій щодо його удосконалення.

Результати дослідження. Аналіз правових актів, які в тій чи іншій мірі регулюють питання державного внутрішнього фінансового контролю, дає змогу виокремити правові засади внутрішнього аудиту в органах Казначейства.

У Конституції України закріплено, що відповідно до ст. 95 бюджетна система України будується на засадах справедливого і неупередженого розподілу суспільного багатства між громадянами і територіальними громадами. Виключно Законом «Про Державний бюджет України» визначаються будь-які видатки держави на загальносуспільні потреби, розмір і цільове спрямування цих видатків; порядок виконання закону про Державний бюджет України. Відповідно до ст. 97 Кабінет Міністрів України згідно закону подає до Верховної Ради України звіт про виконання Державного бюджету України [1].

Внутрішній аудит, який проводиться в рамках бюджетної політики держави, законодавчо закріплений у ст. 26 Бюджетного кодексу України (далі – Кодекс), що забезпечує його стандартизацію та єдині принципи здійснення у бюджетній сфері. Згідно з Кодексом, внутрішній аудит є діяльністю підрозділу внутрішнього аудиту в бюджетній установі, спрямованою на вдосконалення системи управління, запобігання фактам незаконного, неефективного та нерезультативного використання бюджетних коштів, виникненню помилок чи інших недоліків у діяльності бюджетної установи та підвідомчих їй установ, поліпшення внутрішнього контролю.

Сфера застосування внутрішнього аудиту в Україні охоплює три напрями діяльності: аудит ефективності, який передбачає оцінку діяльності установи щодо ефективності функціонування системи внутрішнього контролю, ступеня виконання і досягнення цілей, визначених у стратегічних і річних планах, ефективності планування та результативності виконання бюджетних програм, якості надання адміністративних послуг і виконання контрольно-наглядових функцій, а також ризиків, які негативно впливають на діяльність установи; фінансовий аудит – оцінка діяльності установи щодо законності та достовірності фінансової і бюджетної звітності, правильності ведення бухгалтерського обліку; аудит відповідності – оцінка діяльності установи в частині відповідності дотримання законів, інших нормативно-правових актів, процедур або інших вимог щодо стану збереження активів, інформації та управління державним майном.

Основні засади здійснення внутрішнього контролю і внутрішнього аудиту та порядок утворення підрозділів внутрішнього аудиту визначаються Кабінетом Міністрів України. Натомість організаційно-методологічні засади здійснення внутрішнього контролю і внутрішнього аудиту визначаються Міністерством фінансів України, яке забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері державного внутрішнього фінансового контролю, у тому числі здійснює оцінку функціонування систем внутрішнього контролю і внутрішнього аудиту [2].

Частково питання внутрішнього аудиту в органах Державної казначейської служби України урегульовані Законом «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні»,

зокрема ст. 14 передбачено, що головні розпорядники бюджетних коштів оприлюднюють річну фінансову звітність, річну консолідовану фінансову звітність не пізніше ніж до 30 квітня року, що настає за звітним періодом, шляхом розміщення на своїй веб-сторінці. Центральний орган виконавчої влади, який реалізує державну політику у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів, оприлюднює річну консолідовану фінансову звітність про загальний майновий стан і результати діяльності суб'єктів державного сектору та бюджетів не пізніше ніж до 1 червня року, що настає за звітним періодом, на своїй веб-сторінці [3].

У системі нормативних актів, які визначають правові засади та процедури внутрішнього аудиту в органах виконавчої влади загалом і Казначейства зокрема, особливе місце відведено Постанові Кабінету Міністрів України від 28.09.2011 № 1001 (зі змінами від 12.12.2018 № 1062) «Деякі питання здійснення внутрішнього аудиту та утворення підрозділів внутрішнього аудиту» [4], яка є базовим нормативним актом, що закріпив правові засади створення та функціонування з початку 2012 року у системі центральних органів виконавчої влади структурних підрозділів внутрішнього аудиту, реорганізувавши контрольні-ревізійні підрозділи, та визначив базовий Порядок здійснення внутрішнього аудиту (далі – Порядок).

Відповідно до цього Порядку підрозділ внутрішнього аудиту відповідно до покладених на нього завдань:

1) проводить оцінку ефективності функціонування системи внутрішнього контролю; ступеня виконання і досягнення цілей, визначених у стратегічних і річних планах; ефективності планування і виконання бюджетних програм і результатів їх виконання, управління бюджетними коштами; якості надання адміністративних послуг і виконання контрольних-наглядових функцій, завдань, визначених актами законодавства; використання і збереження активів; надійності, ефективності та результативності інформаційних систем і технологій; управління державним майном; правильності ведення бухгалтерського обліку та достовірності фінансової і бюджетної звітності; ризиків, які негативно впливають на виконання функцій і завдань державного органу, його територіальних органів, підприємств, установ та організацій, що належать до сфери його управління;

2) планує, організовує та проводить внутрішні аудити, документує їх результати, готує аудиторські звіти, висновки та рекомендації, а також проводить моніторинг урахування рекомендацій;

3) взаємодіє з іншими структурними підрозділами державного органу, його територіального органу та бюджетної установи, іншими державними органами, підприємствами, їх об'єднаннями, установами та організаціями з питань здійснення внутрішнього аудиту;

4) подає керівникові державного органу, його територіального органу та бюджетної установи аудиторські звіти і рекомендації для прийняття ним відповідних управлінських рішень;

5) звітує про результати діяльності відповідно до вимог цього Порядку та стандартів внутрішнього аудиту;

6) виконує інші функції відповідно до його компетенції.

Внутрішній аудит проводиться відповідно до стандартів, затверджених Міністерством фінансів України [5]. З метою визначення єдиних підходів до організації та проведення внутрішнього аудиту, підготовки аудиторських звітів, висновків і рекомендацій у міністерствах та інших центральних органах виконавчої влади, їх територіальних органах та бюджетних установах, оцінки якості такого аудиту наказом Міністерства фінансів України від 04.10.2011 за № 1247 розроблено Стандарти внутрішнього аудиту (далі – Стандарти) [6]. Стандарти розроблено з метою визначення єдиних підходів до провадження діяльності з внутрішнього аудиту в органах публічної влади, які є розпорядниками коштів державного бюджету; вони містять якісні характеристики, що визначають положення, вимоги та підходи до організації діяльності з внутрішнього аудиту, та вимоги до діяльності, які визначають положення, вимоги та підходи до планування, здійснення внутрішнього аудиту, звітування про його результати.

Ці Стандарти є основними засадами для керівника підрозділу внутрішнього аудиту органу публічної влади, на підставі яких розробляються внутрішні документи з питань внутрішнього аудиту (алгоритми діяльності щодо внутрішнього аудиту). Вони визначають обов'язковий перелік документів з питань внутрішнього аудиту, які потребують розробки та ведення підрозділами внутрішнього контролю. До Стандартів необхідно віднести декларацію внутрішнього аудиту; положення про підрозділ внутрішнього аудиту; посадові інструкції працівників підрозділу внутрішнього аудиту; внутрішні документи з питань здійснення внутрішнього аудиту; програму забезпечення та підвищення якості внутрішнього аудиту. Ними визначено й вимоги до змісту внутрішніх документів з питань здійснення внутрішнього аудиту.

До системи нормативних актів, які визначають правові засади внутрішнього аудиту в органах виконавчої влади загалом і Казначейства зокрема, слід віднести програмні (довго-, короткострокові) документи, зокрема Концепцію реалізації державної політики у сфері реформування системи державного фінансового контролю до 2020 року, схвалену розпорядженням Кабінету Міністрів України від 10.05.2018 № 310-р [7], якою визначено необхідність створення інтегрованої автоматизованої інформаційної бази з даними про стан і результати державного контролю за управлінням та використанням державних (місцевих) ресурсів Держаудитслужби, Рахункової палати, Казначейства, Держфінмоніторингу, ДФС, Антимонопольного комітету, НКЦПФР та інших відповідних державних органів, уповноважених здійснювати державний контроль.

Нормативними актами, які визначають загальні організаційно-структурні засади та процедури внутрішнього аудиту в системі Казначейства, є Положення про Державну казначейську службу України, затверджене постановою Кабінету Міністрів України від 15.04.2015 № 215 [8] (далі – Положення), яким визначено правовий статус Державної казначейської служби України як центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сферах казначейського обслуговування бюджетних коштів, коштів клієнтів відповідно до законодавства, бухгалтерського обліку виконання бюджетів.

Згідно цього Положення основним призначенням Казначейства є забезпечення казначейського обслуговування бюджетних коштів на основі ведення єдиного казначейського рахунка, відкритого у Національному банку, зокрема здійснення розрахунково-касового обслуговування розпорядників та одержувачів бюджетних коштів, а також інших клієнтів відповідно до законодавства; здійснення розподілу бюджетних коштів між державним і місцевими бюджетами; здійснення бюджетного відшкодування податку на додану вартість; здійснення операцій із повернення кредитів, наданих за рахунок коштів державного та місцевих бюджетів; погашення та обслуговування державного боргу; здійснення платежів, пов'язаних із виконанням гарантійних зобов'язань держави, в національній та іноземній валютах за дорученням Мінфіну.

Безпосередні організаційно-структурні засади та процедури внутрішнього аудиту в системі Державної казначейської служби України урегульовані на рівні відомчого нормативного регулювання. Вони визначаються:

1. Структурою апарату Державної казначейської служби України, затвердженою її головою та погодженою Міністром фінансів України від 18.05.2017 [9], відповідно до якої в межах центрального апарату Казначейства створюється управління внутрішнього аудиту, до якого входять відділ аудиту та відділ організаційно-аналітичної роботи; в межах головних управлінь казначейства в областях створюються відділи внутрішнього моніторингу [10].

2. Положенням про Управління внутрішнього аудиту Державної казначейської служби України, затвердженим наказом ДКСУ від 27.02.2017 № 60 [11], яким визначено сутність внутрішнього аудиту, що проводиться з метою забезпечення керівництва незалежною оцінкою діяльності самостійних структурних підрозділів Казначейства та його територіальних органів, результатів управління державними ресурсами, правильності ведення бухгалтерського обліку та фінансової звітності, законності та ефективності господарської діяльності.

Положення про Управління внутрішнього аудиту Державної казначейської служби України є ключовим нормативним актом, який визначає межі юрисдикції органів внутрішнього аудиту Казначейства, що визначають їхні повноваження щодо проведення за дорученням керівництва Казначейства аналітичних досліджень з питань, які стосуються діяльності структурних підрозділів Казначейства та його територіальних органів; виявлення та аналіз причин недоліків, невідповідностей в організації роботи вимогам законодавчих і нормативно-правових актів, у тому числі наказів і доручень керівництва Казначейства, самостійними структурними підрозділами Казначейства та його територіальними органами; надання об'єктивних, незалежних висновків і рекомендацій щодо функціонування системи внутрішнього контролю Казначейства та її удосконалення, удосконалення системи управління, запобігання фактам незаконного, неефективного та нерезультативного використання бюджетних коштів, запобігання виникненню помилок чи інших недоліків у діяльності Казначейства та його територіальних органів; координація роботи підрозділів внутрішнього аудиту; узагальнення та поширення досвіду роботи внутрішнього аудиту Казначейства шляхом проведення семінарів, нарад, конференцій. На основі цього Положення розроблені положення про відділи внутрішнього аудиту в територіальних підрозділах Казначейства, які по суті дублюють його [12].

3. Регламентом роботи Державної казначейської служби України та її територіальних органів, затвердженим наказом Казначейства від 27.07.2020 № 195 [13], який у розд. X «Порядок проведення внутрішніх аудитів в органах Казначейства» визначає принципи проведення внутрішнього аудиту.

4. Кодексом етики працівників підрозділу внутрішнього аудиту, затвердженим наказом Міністерства фінансів України від 29.09.2011 № 1217 [14], яким задекларована система моральних і професійних цінностей та правил поведінки працівників підрозділу внутрішнього аудиту або посадових осіб, на яких покладено повноваження щодо здійснення внутрішнього аудиту, визначено морально-етичні принципи їхньої професійної діяльності, засади протидії одержанню неправомірної вигоди та подарунків, заходи відповідальності за порушення антикорупційних обмежень.

5. Порядком проведення внутрішнього аудиту в органах Державної казначейської служби України від 26.12.2013 № 210 (у редакції наказу Державної казначейської служби України від 22.03.2019 № 91) [15], який визначає правила та процедури планування і проведення внутрішніх аудитів, документування і реалізації їх результатів, регламентує організаційні взаємовідносини між Казначейством України та його територіальними органами; ним визначені етапи внутрішнього аудиту та алгоритми дій, спрямовані на його проведення.

Окремо слід вказати на програмні документи, які визначають перспективи реформування та удосконалення процедур внутрішнього аудиту Казначейства, визначені у зведеному Стратегічному плані діяльності з внутрішнього аудиту на 2019-2021 роки Державної казначейської служби України, затвердженому головою Казначейства від 14.02.2019 [<https://www.treasury.gov.ua/ua/acts-search>], у якому визначені стратегії планування діяльності із внутрішнього аудиту, що передбачають вироблення єдиного підходу до планування, організації та проведення внутрішніх аудитів, підготовки аудиторських звітів, висновків і рекомендацій, реалізації їх результатів та оцінки якості таких аудитів в органах Казначейства, що встановлений законами та відображає сутність діяльності цього органу.

Висновки. Таким чином, на підставі аналізу правового регулювання внутрішнього аудиту в органах Державної казначейської служби України слід зазначити, що внутрішні аудити самостійних структурних підрозділів апарату Казначейства, його територіальних органів здійснюються Управлінням внутрішнього аудиту Казначейства, а самостійних структурних підрозділів головних управлінь Казначейства та управлінь (відділень) Казначейства – підрозділами внутрішнього аудиту головних управлінь Казначейства згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 28.09.2011 № 1001 «Деякі питання утворення структурних підрозділів внутрішнього аудиту та проведення такого аудиту в міністерствах, інших центральних органах виконавчої влади, їх територіальних органах та бюджетних

установах, які належать до сфери управління міністерств, інших центральних органів виконавчої влади» (у редакції постанови Кабінету Міністрів України від 12.12.2018 № 1062) та відповідно до Порядку проведення внутрішнього аудиту в органах Державної казначейської служби України, затвердженого наказом Державної казначейської служби України від 26.12.2013 № 210 (у редакції наказу Державної казначейської служби України від 22.03.2019 № 91).

Порядок проведення внутрішнього аудиту в органах Казначейства потребує удосконалення шляхом приведення його змісту у відповідність до оновлених Стандартів внутрішнього аудиту, затверджених наказом Міністерства фінансів України у редакції від 14.08.2019 № 344.

Список використаних джерел:

1. Конституція України від 28 червня 1996 року (зі змінами і доповненнями). *Відомості Верховної Ради України*. 1996. № 30. Ст. 141.
2. Бюджетний кодекс України : Закон України від 8 липня 2010 року № 2456-VI. *Відомості Верховної Ради України*. 2010. №№ 50-51. Ст. 572.
3. Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні : Закон України від 16 липня 1999 року № 996-XIV. *Відомості Верховної Ради України*. 1999. № 40. Ст. 365.
4. Деякі питання здійснення внутрішнього аудиту та утворення підрозділів внутрішнього аудиту : постанова Кабінету Міністрів України від 28 вересня 2011 року № 1001. *Офіційний вісник України*. 2011. № 75. С. 77. Ст. 2799.
5. Про затвердження Основних засад здійснення внутрішнього контролю розпорядниками бюджетних коштів та внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 28 вересня 2011 року № 1001. *Офіційний вісник України*. 2018. № 100. С. 53. Ст. 3329.
6. Про затвердження Стандартів внутрішнього аудиту : наказ Міністерства фінансів України від 04.10.2011 № 1247. *Офіційний вісник України*. 2011. № 85. С. 91. Ст. 3131.
7. Про схвалення Концепції реалізації державної політики у сфері реформування системи державного фінансового контролю до 2020 року : розпорядження Кабінету Міністрів України від 10 травня 2018 року № 310-р. *Офіційний вісник України*. 2018. № 41. С. 58. Ст. 1458.
8. Про затвердження Положення про Державну казначейську службу України : постанова Кабінету Міністрів України від 15 квітня 2015 року № 215. *Офіційний вісник України*. 2015. № 33. С. 27. Ст. 964.
9. Про затвердження Структури апарату Державної казначейської служби України : Наказ Голови Державної казначейської служби України, погоджений Міністром фінансів України від 18.05.2017. URL: <https://www.treasury.gov.ua/ua/pro-kaznachejstvo/organizacijna-struktura>.
10. Структура Головного управління Державної казначейської служби України в Запорізькій області. URL: <https://zap.treasury.gov.ua/ua/pro-golovne-upravlinnya/struktura>.
11. Про затвердження Положення про Управління внутрішнього аудиту Державної казначейської служби України : наказ Державної казначейської служби України від 27.02.2017 № 60. URL: <https://www.treasury.gov.ua/ua/pro-kaznachejstvo/organizacijnatrukturna-upravlinnya-vnutrishnogo-auditu>.
12. Положення про відділ внутрішнього аудиту Головного управління Державної казначейської служби України в Запорізькій області : наказ Головного управління Державної казначейської служби України в Запорізькій області від 25.02.2019 № 34-з. URL: https://zap.treasury.gov.ua/storage/app/sites/20/uploadedfiles/02_%D0%B2%D1%96%D0%B4%D0%B4%D1%96.
13. Про затвердження Регламенту роботи Державної казначейської служби України та її територіальних органів : наказ Державної казначейської служби України від 27.07.2020 № 195. URL: <https://www.treasury.gov.ua/storage/app/sites/1/uploaded-files/fayl-formati-pdf.pdf>.

14. Про затвердження Кодексу етики працівників підрозділу внутрішнього аудиту : наказ Міністерства фінансів України від 29.09.2011 № 1217. *Офіційний вісник України*. 2011. № 83. С. 55. Ст. 3037.

Порядок проведення внутрішнього аудиту в органах Державної казначейської служби України : наказ Державної казначейської служби України від 26.12.2013 № 210. URL: <https://www.treasury.gov.ua/storage/app/sites/1/uploaded-files/fayl-u-formati-pdf.pdf>.

Про внесення змін до Стандартів внутрішнього аудиту : наказ Міністерства фінансів України від 14.08.2019 № 344. *Офіційний вісник України*. 2019. № 70. С. 294. Ст. 2483.

